

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІ СТУДІЇ»,

ПРИСВЯЧЕНОЇ ВСЕСВІТНЬОМУ ДНЮ ФІЛОСОФІЇ

(ЧАСТИНА 1)

«PHILOSOPHICAL AND EDUCATIONAL STUDIES»,

DEDICATED TO THE WORLD PHILOSOPHY DAY

20-21 Листопада 2025 року

М. Херсон, М. Хмельницький

Міністерство освіти і науки (м. Київ, Україна)
ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» (м. Київ, Україна)
Херсонський національний технічний університет,
кафедра економіки, підприємництва та економічної безпеки
(м. Херсон, м. Хмельницький, Україна)
Вільнюський технічний університет імені Гедимінаса,
факультет креативних індустрій (м. Вільнюс, Литва)
Опольський університет, інститут педагогічних наук (м. Ополе, Польща)
Поморський інститут, кафедра мовознавчої та полоністичної освіти (м. Слупськ, Польща);
Міжнародний класичний університет імені Пилипа Орлика,
кафедра журналістики та філології (м. Миколаїв, Україна)
Науковий часопис «Філософія освіти» Інституту вищої освіти НАПН України у співпраці з
українським товариством філософії освіти (м. Київ, Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка»,
гуманітарний факультет (м. Запоріжжя, Україна)
Черкаський державний технологічний університет,
кафедра філософських і політичних наук (м. Черкаси, Україна)
Херсонський державний університет, кафедра філософії, соціології та соціальної роботи
(м. Івано-Франківськ, Україна)
Єреванський державний університет, факультет журналістики,
кафедра медіазнавства та семіотики (м. Єреван, Армения)
Громадська організація «Глобальний погляд» (м. Херсон, Україна)
Міжнародна дослідницька лабораторія «Foreign objekt» (San Francisco, USA)

МАТЕРІАЛИ

**II Міжнародної науково-практичної конференції
«ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІ СТУДІЇ»,
присвяченої Всесвітньому дню філософії**

**«PHILOSOPHICAL AND EDUCATIONAL STUDIES»,
dedicated to the World Philosophy Day**

20-21 листопада 2025 року

**Частина 1
ЗБІРНИК ТЕЗ І ДОПОВІДЕЙ**

м. Херсон, м. Хмельницький, 2025

*Рекомендовано до друку вченою радою
Херсонського національного технічного університету
(Протокол засідання Вченої ради №6 від 11 грудня 2025 р.)*

Ф 56 **Філософсько-освітні студії: Збірник тез і доповідей. Частина 1:** Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (20-21 листопада, 2025 р., м. Херсон, м. Хмельницький) / за ред. Г. Д. Берегової та ін. Херсон: Книжкове вид-во ФОП Вишемирський В. С., 2025. 193 с.

ISBN 978-617-8187-64-4 (електронне видання)

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17955787>

Редакційна колегія:

БЕРЕГОВА Галина – доктор філософських наук, професор, професор кафедри економіки, підприємництва та економічної безпеки Херсонського національного технічного університету (голова);

КОЗАКОВА Лідія – кандидат філологічних наук, доцент кафедри економіки, підприємництва та економічної безпеки Херсонського національного технічного університету;

МОМОТОК Олена – старший викладач кафедри економіки, підприємництва та економічної безпеки Херсонського національного технічного університету (відповідальна за випуск).

До збірника увійшли тексти тез і доповідей на II Міжнародній науково-практичній конференції «Європейське майбутнє: філософсько-освітні студії», присвяченій Всесвітньому дню філософії («European Future: Philosophical and Educational Studies», dedicated to the World Philosophy Day), яка відбулася 20-21 листопада 2025 року.

Організаційний комітет може не розділяти поглядів авторів і не несе відповідальності за достовірність поданих матеріалів, їх стиль та орфографію.

УДК 1:378](06)

СВІТЛИЦЬКА Віолета

*Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»*

ЖІНОЧИЙ ОБРАЗ У СУЧАСНИХ МЕТАМОДЕРНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРАКТИКАХ

Метамодерн обґрунтовує свою самостійність і призначення як відтворення нової, якісно іншої цілісності культурного досвіду, що перебуває в процесі формування завдяки осциляційній природі невизначеності. Парадоксально, але саме мінливість стає сталою характеристикою метамодерну, – тією динамічною константою, яка створює умови для виникнення нової якості, що виходить за межі мислимого в горизонті трансцендентного [16]. Одним із важливих векторів естетики жіночого у мистецтві метамодерну є ренесанс тілесності, який не тотожний її еротизації чи редукції до біологічного.

Важливим аспектом, на нашу думку, є інтермедіальність жіночої репрезентації. У межах метамодерну поширеною є практика поєднання різних медіа: відео, тексту, звуку, живопису, цифрової анімації, що дозволяє подолати одновимірність зображення й надати голосу жінці як носійці багаторівневого досвіду. Наприклад, роботи української художниці А. Кахідзе поєднують графіку, текст, стендап-форму, автобіографічні нарації й активізм, створюючи феміністичне поле комунікації, яке поєднує інтимне й політичне [15]. Художні проекти А. Кахідзе є всесвітньо відомими, місію яких художниця підкреслює гаслом: «Мистецтво для самостереження та критичного мислення». Таким чином, вона визначає мистецтво як засіб емпатії та соціальної рефлексії; а візуальне мистецтво – як простір для етичної та політичної дії. А. Кахідзе втілює тип художниці епохи метамодерну, яка поєднує інтелектуальну діяльність із чуттєвим досвідом, а соціальну позицію – із глибокою особистою емпатією. Художниця перетворює повсякденну реальність – материнську турботу, біль втрати, турботу про дім і землю – на візуальну метафору стійкості та людяності. Її філософія мистецтва демонструє нову форму метамодерної жіночої суб'єктивності: це не відмова від емоцій чи злиття з патріархальним образом жертви, а естетика взаємності, де жінка виступає посередником між болем і надією, між особистим досвідом і колективною пам'яттю. Як Посланиця Толерантності ООН, А. Кахідзе втілює етичний імператив жінки доби метамодерну: бути свідомою, співчутливою та водночас ефективною, відкритою до іншого світу. Мовою мистецтва вона будує простір довіри та діалогу, що декларує головний естетичний принцип метамодерного гуманізму. На нашу думку, надзвичайно показовим є її проект платформи культурних ініціатив «Ізоляція» у партнерстві з Посольством США в Україні «ГУРТОБУС» (2019–2020). Це автобус, переобладнаний на мобільний культурний центр, де проводилися майстер-класи, лекції та інтерактивні проекти. Метою ініціативи є популяризація сучасного мистецтва у віддалених населених пунктах, підтримка децентралізації культурного сектору та розвиток культури в малих містах і селах. У контексті філософії метамодернізму проект можна розглядати як практичну реалізацію парадигми «діалектичного інтерактивного простору», де поєднуються локальне та глобальне, традиційне та інноваційне, індивідуальне та колективне. «Гуртобус» створює можливість для сучасної жінки реалізувати себе через творчість, взаємодію та культурний обмін, балансуючи між особистою самореалізацією та соціальною участю [7]. Відмова від довершеної естетики, свідоме збереження «наївності» й навіть помилок у підписах акцентує щирість і вразливість художнього висловлювання [10], що відповідає рисам метамодерного емоційного письма, яке ґрунтується на коливанні між інтимністю й публічністю, слабкістю й силою, особистим досвідом і колективною пам'яттю. Інвазійні види, зокрема борщівник Сосновського, символізують вторгнення, яке змінює екологію й простір, тоді як інші рослини уособлюють стійкість і здатність до відновлення. У щоденнику

художниця зазначає: «Беріть приклад з рослин, вони – пацифісти на цій планеті. Наскільки це можливо!» [9]. Ця метафора перетворює побутову замальовку на етичний маніфест, у якому природа стає прикладом ненасильницького співіснування.

Важливим структурним елементом проєкту є історії матері мисткині, яка жила на окупованій території Донбасу. Через замальовки, що передають її слова й досвід, А. Кахідзе відтворює голос маргіналізованих свідків війни, які зазвичай не потрапляють у «велику історію» [2]. Тут виявляється особливість жіночого письма війни: відмова від героїчного чи риторичного тону, натомість увага до дрібних деталей, тілесності, повсякденності як носіїв пам'яті. Саме такі інтимні історії складають тканину колективної пам'яті, яка протистоїть забуттю. Теоретично проєкт можна розглядати крізь призму концепції К. Карут, яка описує травму як «досвід, що не знаходить вираження у мові, але залишає свій слід у тілі» [4]. У «Щоденнику війни» цю «мову тіла» трансформовано у мову малюнка: тремтливі лінії, схематичні зображення, повторювані мотиви стають засобом репрезентації досвіду, який важко висловити словами. Водночас у цьому виявляється метамодерне коливання між особистим і колективним: індивідуальна історія художниці та її матері перетворюється на універсальний образ цивільного життя у війні, на свідчення, що має суспільну вагу [12]. Емоційність щоденника не зводиться до приватної сповіді. Вона має терапевтичний і політичний вимір. З одного боку, щоденник слугує для художниці способом впоратися з власним страхом, адже малювання стає актом самозбереження: «Я малюю, щоб не втратити себе в цьому хаосі» [10].

У графічних серіях та скульптурних проєктах Ж. Кадирової, зокрема у циклі «*Second Hand*», використано старий одяг, відлитий у бетон і керамічну плитку, через який жіночий щоденний досвід набуває нових смислів. За словами самої мисткині, «одяг – це завжди про тіло, навіть коли його немає, він зберігає його форму і відбиток» [5]. Використання вживаного текстилю й плитки з радянських фабрик, готелів і громадських будівель акцентує на інтимності та уразливості побутових речей, які стають «пам'яттю матеріалу», тоді як бетон і кераміка надають їм відчуття монументальності й ваги. На Венеційській бієнале 2019 р. Ж. Кадирова представила сукні та сорочки з плитки, розвішані на мотузках як білизна, що створювало образ, який поєднує приватне й публічне, буденне й монументальне.

У перформансах Т. Брюггери, зокрема у відомій акції «*Shenim Tamliina*» (2009), глядачі мали можливість увійти у простір довіри та тілесної взаємодії [3]. У цьому проєкті відвідувачеві пропонувалося опинитися у тісному контакті з виконавицею, яка тихо шепотіла на вухо відомості з новин про політичні репресії, цензуру та обмеження свободи слова. Звичайний акт близькості – дихання, шепіт, дотик – перетворювався на художній жест, що поєднував інтимне з політичним. Жіночий образ у такому контексті постає як простір етичного вибору. Мисткиня не пропонує символічну фігуру «музи» чи «жертви», натомість вона діє як активна суб'єктка, яка створює ситуацію соціальної дії. Глядач у цій роботі не залишається пасивним споглядачем: інтимність контакту змушує його взяти на себе відповідальність за почуте, перетворює досвід мистецтва на акт моральної взаємодії.

Паралельно з цим, естетика жіночого в метамодерні демонструє тенденцію до своєрідної сентиментальної реабілітації, яка проявляється у поверненні до щирих емоцій, дитячої безпосередності, казкових архетипів, природності та піклування. Якщо в постмодернізмі ці елементи здебільшого іронізувалися або ставали предметом деконструкції, то в новому культурному контексті вони знову набувають цінності як автентичні способи переживання світу. Подібні тенденції простежуються і в європейському мистецькому контексті. Так, у роботах А. Імгоф жіночий образ постає як багатозначний архетип, що коливається між тендітністю й холодною відстороненістю [11]. У цій перформативній інсталяції жіночий образ проявляє глибинну амбівалентність: він водночас запрошує до контакту й відкидає його, підкреслюючи атмосферу метамодерної «сучасної казки» про відчуження.

У творчості М. Абрамович жіночий архетип розкривається через інші художні стратегії. У проєкті «*The Artist Is Present*» (2010), що відбувся в Музеї сучасного мистецтва у Нью-Йорку, художниця протягом кількох місяців сиділа в залі, запрошуючи відвідувачів сісти навпроти й дивитися їй у вічі [1]. У цій простій, але інтенсивній формі контакту жіночий образ набуває символічних вимірів: М. Абрамович виступає як «матір», «жриця» чи «провідниця», яка створює простір емоційної чесності та духовної присутності. Тривале мовчання та концентрація на погляді формують ситуацію, в якій жіночий образ перетворюється на універсальний символ, що медіює досвід глядача між буденним і сакральним. Таким чином, у сучасних мистецьких проєктах та практиках жіночий образ виявляє метамодерне коливання між інтимністю й дистанцією, між тілесністю та символічністю. Він функціонує не як декоративний мотив, а як концептуальний простір, де відбувається пошук нових форм емоційної та соціальної взаємодії.

У творчості М. Куликовської жіночий образ втілюється через тілесні практики. У проєкті «*Номо Bulla*» (2012) мисткиня використовує мильні відливи власного тіла, які з часом розчиняються, підкреслюючи крихкість і минуність людського існування [8]. Відеоперформанс Марії «Дай мені сказати: це не забуто» є яскравим прикладом того, як сучасна художниця в метамодерністському контексті конструює та досліджує власний образ у взаємодії із соціальним та політичним простором [14]. У серії «Армія клонів» (2010–2014), створеній з епоксидної смоли, постають десятки «клонів» самої художниці, що функціонують як метафора втрати індивідуальності у суспільних структурах та водночас як символ тілесної присутності жінки у публічному просторі [6]. Ці роботи поєднують у собі вразливість та стійкість: тіло, відтворене у матеріалі, стає інструментом голосу, що звучить на рівні соціального й політичного діалогу.

Таким чином, жіночий образ у метамодерному мистецтві функціонує не лише як естетичний символ, а як своєрідна екосистема смислів, у якій взаємодіють суб'єкти, матеріали та медіа. Він уособлює пошук нових моделей співіснування емоційності й раціональності, індивідуального й колективного, культурного й природного. Це коливання між особистим і соціальним, інтимним і політичним стає визначальною ознакою як європейських, так і українських мистецьких практик.

Література

1. Biesenbach K. Marina Abramović: The Artist Is Present. New York: Museum of Modern Art, 2010. 224 p.
2. Bird in Flight. «Історії про війну Алевтини Кахідзе: малюнки й тексти». 15.08.2022. URL: <https://birdinflight.com/nathnennya-2/20220815-istoriyi-pro-vijnu-alevtini-kahidze.html> (дата звернення: 23.09.2025).
3. Bruguera T. Tatlin's Whisper #6 (Havana version). Museo Nacional de Bellas Artes, Havana, 2009. Документація перформансу. URL: <https://www.taniabruguera.com> (дата звернення: 23.09.2025).
4. Caruth C. Unclaimed Experience: Trauma, Narrative, and History. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1996.
5. Higgins C. 'This is our reality': the Ukrainian artist putting bomb-blasted roads in a gallery. The Guardian. 30.10.2023. URL: <https://www.theguardian.com> (дата звернення: 23.09.2025).
6. Krantz K. Maria Kulikovska's Art of Survival: Destruction, Rebirth, and the Politics of the Body. Whitehot Magazine of Contemporary Art. 06.03.2025. URL: <https://whitehotmagazine.com> (дата звернення: 23.09.2025).
7. Арт-проєкти Алевтини Кахідзе. CivilM+. Незалежна платформа громадянського суспільства. Дата звернення 19.10.2025 <https://civilmplus.org/uk/actors/art-proyekti-alevtini-kahidze/index.htm>
8. Бакієва М. Maria Kulikovska: «Now my works have become more understandable for many people». DTF Magazine | Don't Take Fake. 03.03.2023. URL: <https://donttakefake.com/en/maria-kulikovska-now-my-works-have-become-more-understandable-for-many-people> (дата звернення: 23.09.2025).
9. Галерея Арсенал. Алевтина Кахідзе: Рослини і люди. Текст виставки. 2024.
10. Дівоче Медіа. «Як українські мисткині розповідають про війну». 09.11.2022. URL: <https://divoche.media/2022/11/09/yak-ukrayinski-mystkyni-rozpovidayut-pro-vijnu> (дата звернення: 23.09.2025).
11. Імгоф А. В. Італії стартувала Венеціанська бієнале. 13 травня 2017 р. <https://www.bbc.com/ukrainian/news-39908201>. (дата звернення: 23.09.2025).
12. Канал Дім. «Про графічні щоденники війни, життя в підвалі та мовне питання. Художниця Алевтина Кахідзе в гостях у „Точки опори“». 2022. URL: <https://kanal.dim.tv/pro-grafichni-shhodennyky-vijny-zhyttya-v-pidvali-ta-movne-pytannya-hudozhnyczya-alevtyna-kahidze-v-gostyah-u-tochky-opory> (дата звернення: 23.09.2025).

13. Кахідзе А. Щоденник війни. <https://chytomo.com/vizualnyj-shchodennyk-alevtyny-kakhidze/> (дата звернення 19.10.2025).
14. Куліковська М. Дай мені сказати: це не забуто. Відеоперформанс. Київ, 2019. <https://www.hebbel-am-ufer.de/en/programme/pdetail/kulikowska-its-not-forgotten/> (дата звернення 19.10.2025).
15. Шилер В. Як зацікавити мистецтвом: про виставку Алевтини Кахідзе в Нідерландах. 22 грудня 2024. <https://artslooker.com/yak-zatsikavyty-mystetstvom-pro-vystavku-alevtyny-kakhidze-v-niderlandakh/> (дата звернення 18.10.2025).
16. Шабанова Ю. О. Метамоdern у мистецькому просторі передчуття нової культурної парадигми. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Випуск 43. 2022, С.87-94. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi43.586>

СЕМЕНОВА Арміне

*Херсонський національний
технічний університет*

СПІЛКУВАННЯ З ДІТЬМИ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ

Я хотіла б розповісти вам про свій досвід спілкування з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах (СЖО), дітьми-сиротами та дітьми, які мають розлади аутистичного спектру (РАС).

Почну з дітей, які мають РАС.

З ними важливо спілкуватися короткими, простими реченнями, щоб їх мозок міг легше обробляти інформацію. Також дорослому, який контактує з такими дітьми, необхідно мати стабільний емоційний стан, адже навчання у них відбувається значно повільніше: якщо звичайній дитині потрібно кілька тижнів, щоб опанувати базові навички, то дітям з РАС може знадобитися пів року або навіть рік. Дуже важливо не зриватись, не підвищувати голос і не тиснути на дитину.

Під час спілкування з дітьми СЖО необхідно бути максимально обережними. Вони часто вдаються до маніпуляцій — і не тому, що хочуть зробити щось погане, а тому що це їхній спосіб виживання з самого раннього дитинства. Вони просто не знають інших моделей поведінки.

Також ми ні в якому разі не можемо засуджувати їхніх батьків. Навпаки — ми повинні підтримувати дитину такими заспокійливими фразами, як-от:

«Твої батьки тебе дуже люблять, вони просто зараз переживають складний період»,

«Батьки інколи можуть помилятися — всі люди помиляються» тощо.

Найскладніше, на мою думку, спілкуватися з дітьми-сиротами.

Вони майже завжди розмовляють із тобою з прихованою надією, що ти забереш їх до себе. Навіть якщо чітко окреслити свої межі й пояснити: «Я волонтер, я не можу взяти тебе додому», — вони відповідають: «Так, я розумію», але в очах ця надія все одно не зникає.

Усім цим дітям найбільше бракує підтримки, уваги, поваги та базових емоційних потреб. Саме це вони ставлять на перше місце, а не матеріальні речі.

До вашої уваги продемонструю два відео:

Відео 1 — <https://www.youtube.com/watch?v=gcKyZnuUKTg&t>

Відео 2 — <https://www.youtube.com/watch?v=cS1iF9BN3w4&t>

З них ви почуєте підтвердження моїх слів: жодна дитина не говорить про нестачу грошей чи матеріальних благ. Усі вони потребують передусім духовної та емоційної підтримки.

Саме тому в Україні у 2016 році був прийнятий закон, який запровадив інститут наставництва для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Наставник — це старший друг дитини, людина, яка допомагає їй розвиватися за принципом: «Скажи мені, хто твій друг, і я скажу, хто ти». Діти — це своєрідні «губки», які

<i>НЕДОДАЄВ Ігор, БІЛОУСОВА Тетяна</i>	
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ В УПРАВЛІННІ АКВАКУЛЬТУРОЮ	115
<i>ПАСТУШЕНКО Сергій</i>	
УНІВЕРСИТЕТ ЯК СИНТЕЗ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ	117
<i>ПЕДЧЕНКО Максим</i>	
ВІРТУАЛЬНІ СПІЛЬНОТИ ЯК ЛАБОРАТОРІЇ НОВИХ ЦІННОСТЕЙ: МІЖ МЕРЕЖЕВИМ СУСПІЛЬСТВОМ І «РОЗУМНОЮ ОСВІТОЮ»	120
<i>ПОГРЕБНЯК Ірина, ДОН Наталія</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ФІЗИКИ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЗМІШАНОМУ ФОРМАТІ ПІД ЧАС ВІЙНИ	122
<i>ПОРУБЯНСЬКИЙ Андрій</i>	
МІЖ МИНУЛИМ І МАЙБУТНІМ: ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ТРАНСФОРМАЦІЇ КОЛЕКТИВНОЇ ПАМ'ЯТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	125
<i>ПРЕДМЕСТНИКОВ Олег, ДУРДО Олексій</i>	
ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ЯК ФЕНОМЕН СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	127
<i>ПРИХОДЬКО Олена</i>	
ПЕРЕКЛАД ЯК ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМА	129
<i>РУСИН Юрій</i>	
СИНЕРГЕТИЧНА ПЕДАГОГІЧНА МЕДІАЦІЯ: ГЕЙМІФІКОВАНЕ SEL ЯК МЕХАНІЗМ ПРЕВЕНЦІЇ КОНФЛІКТІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	131
<i>СВІТЛИЦЬКА Віолета</i>	
ЖІНОЧИЙ ОБРАЗ У СУЧАСНИХ МЕТАМОДЕРНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРАКТИКАХ	134
<i>СЕМЕНОВА Арміне</i>	
СПІЛКУВАННЯ З ДІТЬМИ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ	137
<i>СЕМЕНЧЕНКО Оксана, БЕЗПАЛЬЧЕНКО Віолетта, КУЗНЄЦОВ Сергій</i>	
ФІЛОСОФСЬКО-ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ ПЛАСТИКУ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ ТА БІОСФЕРУ	138
<i>СКАЛЬСЬКА Дарія, ЖУРАВЕЛЬ Софія</i>	
ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ЯК ФЕНОМЕН СПІЛКУВАННЯ	140
<i>СКОСАР В'ячеслав</i>	
ЕПІКУР ПРОТИ ДИКТАТУРИ ДЕТЕРМІНІЗМУ	142
<i>СТЕПАНЮК Анастасія, ФЕДОРОВА Алла</i>	
“РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ”: КУЛЬТУРНИЙ ЗЛЕТ ТА ТРАГЕДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ.....	144
<i>ТАРАСЮК Алла, СЕМЕНОВА Арміне</i>	
РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЗАПРОВАДЖЕННІ СОЦІАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙ.....	147
<i>ТАТАРЧЕНКО Олександр</i>	
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ОЧИМА СТУДЕНТА ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	149
<i>ТЕРЕПИЦІЙ Сергій</i>	
ЦЕНТР ПІДТРИМКИ ШКОЛИ ЯК ІНФРАСТРУКТУРА ЦИФРОВОГО ГУМАНІЗМУ Й СОЛІДАРНОСТІ.....	150

Наукове електронне видання

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції

«Філософсько-освітні студії»,

присвяченої Всесвітньому дню філософії

«Philosophical and Educational Studies»,

dedicated to the World Philosophy Day)

(20-21 листопада 2025 року)

Збірник тез і доповідей

Частина 1

ISBN 978-617-8187-64-4 (електронне видання)

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали.

Відповідальний за випуск: Момоток О. М.

Підписано до видання 12.12.2025 р. Формат 60×84/8.

Гарнітура Times New Roman. Ум. друк. арк. 22,75. Обл.-вид. арк. 24,46.

Замовлення № 3250.

Книжкове видавництво ФОП Вишемирський В.С.

Свідоцтво про внесення до державного реєстру суб'єктів видавничої справи:
серія ХС №48 від 14.04.2005 р., видано Управлінням у справах преси та інформації

73000, Україна, м.Херсон, вул. Соборна, 2,

тел. +38050-133-10-13, e-mail: printvvs@gmail.com